ஓம் சக்தி

கண்ணன் பாட்டு

"யாழ்ப்பாணன்"

வடலங்கா புத்தக சாலை
பருத்தித்துறை :: இலங்கை

கண்ணன்

கார்முகில் வண்ணங் காட்டிக்
கருணையே பொழிந்து நாளும்
சீரெலாந் தந்து மென்றன்
சிந்தையை யொடுக்கி யுய்த்துப்
பாரினிற் பெருகும் நல்ல
பயனெலா மீந்தாய் கண்ணா
வாரண மழைத்த வன்று
வானினில் வந்த கோவே!

கண்ணன் பாட்டு

இகத்தி னொளி

இகத்தினொளி நீயுமின்றே கண்ணா கண்ணா!
இன்பக்கன வெனக்கும் நீயே கண்ணா கண்ணா
அகத்தினொளி யதுவும்நீயே கண்ணா கண்ணா
அடியாள்தனை வாட்டுவதேன் கண்ணா கண்ணா

நீலநிறக் கடலும்நீயே கண்ணா கண்ணா
நெடியவானத் தோற்றம்நீயே கண்ணா கண்ணா
சோலைப்பச்சை தானும்நீயே கண்ணா கண்ணா
தோற்றங்காட்டி ஏய்ப்பதேனோ கண்ணா கண்ணா

உன்னுருவங் கல்லேயென்பர் கண்ணா கண்ணா
உன்னுளமு மஃதுதானோ கண்ணா கண்ணா
மன்பதைநீ-புரப்பவனோ கண்ணா கண்ணா
மடிவெனக்கு விதியுமின்றோ கண்ணா கண்ணா

வாசமலர் நானும்வேண்டேன் கண்ணா கண்ணா
வளருமதி தானுங்கூற்றே கண்ணா கண்ணா
வீசுதென்றலென்னைவாட்டுங் கண்ணா கண்ணா
விடமென்னப் பால்கசக்குங் கண்ணா கண்ணா

குழலினோசை கொடுமைகூட்டுங் கண்ணா கண்ணா
குளிர்மைசாந்த மனலேகக்குங் கண்ணா கண்ணா
அழகுசொட்டும்பொருள்களெல்லாங் கண்ணா கண்ணா
அழிவைநாட்ட முந்திநிற்குங் கண்ணா கண்ணா

மாயக்கள்வன் நீயல்லவோ கண்ணா கண்ணா
மனதைக் கொள்ளைகொண்டு விட்டாய் கண்ணா கண்ணா
நோயுமின்று நீயெனக்கே கண்ணா கண்ணா
நொடிப்பொழுதில் மருந்துமாவாய் கண்ணா கண்ணா

தையல் சாபம் பொல்லாதென்பர் கண்ணா கண்ணா
தருணமிது வாழ்வளிப்பாய் கண்ணா கண்ணா
மையல்காட்டி மறைவதேனோ கண்ணா கண்ணா
வன்மமின்று விட்டிடுவாய் கண்ணா கண்ணா

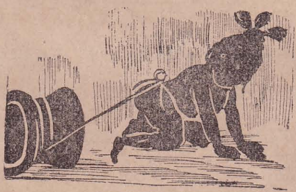

கார் கால மதி

உடலினை இறுகப் புல்லி
உயிரினை உறுஞ்சிக் கொண்டு
கடிதிலென் கண்ணனோடைக்
கலங்கிடும் வதனம் போல
நடுவினில் நின்று வான
நல்லொளி கான்று நீயும்
இடையிடை ஒளிதான் குன்றி
ஏங்குவ தேனோ சொல்லாய்.

உன்னுயிர்க் கொள்ளை கொண்டான்
ஒருத்தனு முளனோ செப்பாய்
என்னுயிர்க் காந்தன் போல
இரக்கமில் பாவி தானோ?
வன்மைசேர் கோபி மாதர்
வளர்ப்பபோ லுறவு முண்டோ ?
இன்னுயிர் வாடலையும்
எனக்குமின் றிணைதான் நீயோ ?

காதல னோடு கூடிக்
கர்வந்தான் மிகவுங் கொண்டோ
சாதலே காணும் பேதை
தவிக்க நீ வாட்டி கின்றாய் ?
போதலே அவனுங் கொள்ளப்
புலனழிந் துருகு கின்றாய்
நீதிதா னின்று கண்டாய்
நின்னொளி மழுங்கல் நன்றே.

உன்னொளி தீயே போல
உடலினை வெதுப்பி நிற்கும்
உன்னொளி அரமே போல
உளத்தினை அறுத்து நிற்கும்
உன்னொளி விடமே போல
உயிரினை வாட்டி நிற்கும்
உன்னொளி அமிர்தம் போல
உவந்தநா ளொன்று முண்டே.

பண்ணிறை மொழியி னேடென்
பச்சைமால் வருநாள் நீயும்
வெண்ணொளி மீண்டும் பெற்று
மேதினி உலவல் வேண்டும்
தண்மதி நீதா னென்று
தரணியோ ரியம்பக் கேட்டேன்
உண்மையி லின்று நீதான்
ஊறுசெய் எரியே யாவாய்.

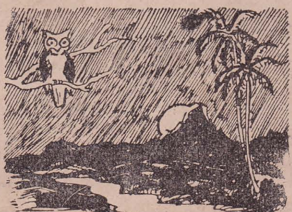

மாயக் கள்வன்

கண்ணன் கருத்தை நீசென்று
கடிதினி லறிந்து வருவையடீ
பெண்ணென் றுலகில் பிறந்ததினால்
பெருகு துன்பத் துழல்கின்றேன்.

கோபிய ரிடையே தானிருப்பான்
குலமகள் குடியும் அவன்கெடுப்பான்
தாவியே யென்னை யன்றணைத்துச்
சத்தியம் பலவுஞ் செய்தாண்டீ!

மாயக் கள்வன் என்பதையும்
மறந்து நானும் மதிமயங்கி
தேயும் இந்நிலை தானடைந்தேன்
திட்பம் உளத்தினி லில்லையடீ!

பாச மெல்லாந் தொலையுதடீ
படுக்கை மிகவும் நோவுதடீ
ஆசை வார்த்தை அவன்காட்டி
அழகிய பருவங் கெடுத்தாண்டீ!

வான மதியுங் கூற்றமடீ
வயங்கு தென்றல் அனலுமடீ
பானம் எதுவும் விருப்பில்லை
பற்றியெ னுள்ளம் எரியுதடீ!

என்னிலை நீயும் எடுத்தியம்பி
இன்றவ னொருசொற் கேட்பையடீ
பன்மொழி யவனுஞ் செப்பிடினே
பதரென் றிகத்தில் இகழ்வமடீ!

பண்ணிசை நானும் மறப்பதில்லை
பாவியி னுருவும் மறப்பதில்லை
கண்மிகக் கண்டு களிப்புறவே
கண்ணன் அழகை விழையுதடீ!

கண்ணம்மா

கண்ணி னொளி நீயெனக்கு
காட்சி யடி நானுனக்கு
பண்ணி னொலி நீயெனக்கு
பாட்டி னிமை நானுனக்கு
எண்ண முற்ற போழ்தினிலே
எழுந்துவரு சித்திரமே!
வண்ணமுற வந்துதித்தாய்
வானணங்கே கண்ணம்மா!

சித்தி யடி நீயெனக்கு
சித்த னடி நானுனக்கு
சத்தி யடி நீயெனக்கு
தாச னடி நானுனக்கு
பத்தி யெய்திப் பாடுகையில்
பரிந்துவரும் அரும்பாவாய்!
முத்தி தரும் முழுமருந்தே!
மோதுமன்பே! கண்ணம்மா!

அரங்க மடி நீயெனக்கு
ஆட்ட மடி நானுனக்கு
தரங்க மடி நீயெனக்கு
தவழ் மதியம் நானுனக்கு
உரங் கொண்ட உள்ளத்தை
உடைத்து விடும் பேரலையே!
மருங்கு நின்று மகிழ்வளிப்பாய்
மாதரசே கண்ணம்மா!

தென்றலடி நீயெனக்கு
சேருகமழ் நானுனக்கு
மன்றல் ரதி நீயெனக்கு
மாரனடி நானுனக்கு
குன்றினிலே தவழ்ந்துவரும்
கொண்டல்நிகர் பூங்குழலாய்!
வென்றிதரும் விண்ணமுதே!
வேல்விழியாய்! கண்ணம்மா!

குலவிளக்கு நீயெனக்கு
கொளுவு சுடர் நானுனக்கு
மலைவிளக்கு நீயெனக்கு
மாட்சியொளி நானுனக்கு
கலகலெனப் பேசிவருங்
கண்மணியே! காரிகையே!
உலகொளிர வந்தவளே!
ஓங்குமன்பே! கண்ணம்மா!

அன்னமடி நீயெனக்கு
அழகு நடை நானுனக்கு
கன்னலடி நீயெனக்கு
காட்டு சுவை நானுனக்கு
உன்னியுன்னிப் பார்த்திடிலோர்
உவமையில்லை உன்றனுக்கே
என்னரிய பேரழகே!
எனதுயிரே! கண்ணம்மா!

கண்ணன் அருட்பத்து

கார்முகில் வண்ணங் காட்டிக்
கருணையே பொழிந்து நாளும்
சீரெலாம் தந்து மென்றன்
சிந்தையை யொடுக்கி யுய்த்துப்
பாரினிற் பெருகும் நல்ல
பயனெலா மீந்தாய் கண்ணா!
வாரண மழைத்த வன்று
வானினில் வந்த கோவே!

பொன்னையே போற்றி நாளும்
புவியினி லுழன்று மாய்ந்து
தன்மையே நல்ல தின்றித்
தரணியி லொழுகு மென்னைக்
கன்மமே தொலைத்து நீயுன்
கருணையே காட்டி யாண்டாய்
அன்னையே நீயே யென்றன்
அப்பனே! வாழ்வே! கண்ணா!

மண்ணினில் விழையு மின்பம்
மகிழ்வொடு துய்த்து மாய்ந்து
பண்ணது பொங்கு மென்றன்
பாரிசை மறந்தே னைக்
கண்ணினிற் கருணை காணக்
காரெனும் நிறமுங் காண
விண்ணினை விட்டு நீங்கி
விழைவுட னுண்டாய் கண்ணா!

மாதர்தம் இன்பந் தன்னில்
மயக்கமே கொண்டு வாடிப்
போதவிழ் மலர்ப்பூந் தாளைப்
போற்றியான் வாழே னாக
ஆதியே! முதலே! என்றன்
அண்ணலே! என்னை நாடி
ஓதியான் தினமும் போற்ற
உலகினில் வந்தாய் கண்ணா!

பொறையினை யிழந்து நானும்
புன்னெறிச் செய்கை கொண்டு
மறையெலாம் புகழு முன்றன்
மாண்பினைத் துறந்தே சோரக்
கறையவை யெல்லாம் போக்கிக்
கருணைநீ காட்டி யாண்டாய்
குறையெலா மிரந்து வேண்டக்
குவலய மளிக்குங் கண்ணா!

பத்தியை மறந்து நானும்
பார்மிசை யின்பந் தன்னில்
மெத்தவே விழைவு கொண்டு
மேதினி வாழ்வை நம்பி
முத்திதான் கூட்டி வைக்கும்
உன்னருள் காணே னாகச்
சித்திநீ யீந்து மென்னைச்
செகத்தினி லாண்டாய் கண்ணா!

நீலமா மலையே போலும்
 நிமிர்ந்ததோர் நிறைவு கொண்டு
சாலவே விஞ்சும் நல்ல
 சாகச நடையுங் காட்டி
வேலைபோற் பொங்கு மென்றன்
 வினையினை யோட்டி வைத்தாய்
ஆலமே கக்கும் நல்ல
 அரவணை துயின்ற கண்ணா!

பேயெனத் திரிந்து யானும்
 பெறுபய னொன்று மின்றித்
தாயினிற் சிறந்த நின்றன்
 தயையினைக் கிட்டே னாகி
ஓயுமோ ரெல்லை தன்னில்
 உவப்பொடு மென்னை யாண்டாய்
மாயமாம் வடிவங் கொண்டு
 மன்பதை யளிக்குங் கண்ணா!

கண்ணினி லொளியு மின்றிக்
 கருத்தினி லுவகை யின்றி
எண்ணமே யற்று யானும்
 இருளினிற் றிரியுங் காலை
மண்ணினில் தோற்றி நீயுன்
 மாண்புறு விளக்கந் தந்தாய்
பண்ணிறை குழலே யூதிப்
 பாரினை மயக்குங் கண்ணா!

அண்ணலே! உன்னை நானும்
அகமதிற் கொண்டு நித்தம்
எண்ணம்வே றெதுவு மின்றி
இகமதில் வாழ வைப்பாய்
உண்மையா முனது தொண்டில்
உள்ளந்தான் பற்றுக் காண
அண்மையிற் கிட்டி நீங்கா
அருளதும் பொழிவாய் கண்ணா!

கவிதை யுலகில் ஓர் ஜோதி!

'யாழ்ப்பாணன்' புனைந்துள்ள

'மாலைக்கு மாலை'

முதலிய கவிதைகள்

மொழி, வாழ்த்து, காட்சிகள், நீதி, பாலர்கீதம், கண்ணன், இதயத் துடிப்பு என்னும் பிரிவுகளில் 55 கவிதைகள் கொண்ட முதலாங் கவிதைத் தொகுதி. நாமக்கல் கவிஞரின் முன்னுரை கொண்டுள்ளது.

புதுமணத் தம்பதிகளுக்குச்
சிறந்த திருமணப் பரிசு.

பிரதி விலை ரூ. 2-8-0

பிரசுரம்:

இந்தியாவில்	இலங்கையில்
சக்தி காரியாலயம்	வடலங்கா புத்தகசாலை
சென்னை-14	பருத்தித்துறை

எதிர்பாருங்கள் !

கவிதையுலகில் மற்றோர் ஜோதி !

'யாழ்ப்பாணனது' இரண்டாம் கவிதைத் தொகுதியாகிய

'தேச பக்தன் சபதம்'

எந்தையை மறத்தல் கூடும்
அன்னையை மறத்தல் கூடும்
இகத்தினி லருமையான
பந்தமே காட்டு மென்றன்
பாரியை மறத்தல் கூடும்
பக்கலில் நின்று நாளுஞ்
சிந்தையைக் கவரு மென்றன்
சிறார்களை மறத்தல் கூடும்
செல்வத்தை........................
....

என ஆரம்பித்து விறுவிறுப்புடன் செல்லுகின்ற தேசியப் பாடல்களையும், அஞ்சலி, பெரியோர் என்னும் பகுதிகளில் பல பாடல்களையும் தாங்கிக் கூடிய சீக்கிரம் வெளிவரும்.

பிரசுரம் :

இந்தியாவில்	இலங்கையில்
சக்தி காரியாலயம்	வடலங்கா புத்தகசாலை
சென்னை—14.	பருத்தித்துறை.

Printed by SHAKTI PRESS LTD., Royapettah, Madras—14.

விலை அணா 4.